

[Startside](#) > ... > [Lovgivning Og Retspraksis](#) > [National Lovgivning](#) > Lithuania

National lovgivning

Indholdet er leveret af

Litauen

Litauen

Denne side indeholder oplysninger om retssystemet i Litauen og giver et overblik over litauisk lovgivning.

Retskilder

Retskilder er officielle kilder, hvorigennem lovbestemmelser fastsættes og formidles.

En retsakt er et officielt dokument vedtaget af en kompetent statslig institution, hvori lovbestemmelser er fastsat og forklaret, eller hvori det grundlag, der giver hjemmel til at anvende lovbestemmelser, er angivet. Afhængig af arten af de retlige oplysninger, der er fastsat deri, omfatter retsakter følgende:

1. Retlige instrumenter – beslutninger truffet af statslige institutioner i skriftlig form, hvorigennem generelle regler, der kan anvendes på en ikke nærmere bestemt målgruppe, og som er godkendt af staten, fastsættes, ændres eller ophæves. Retlige instrumenter opdeles i to kategorier:
  - Love – den højst rangerende af alle retsakter, der vedtages af Litauens parlament [*Seimas*] eller ved folkeafstemning, og som fastlægger generelle lovbestemmelser til regulering af de vigtigste områder af samspil mellem mennesker og har overordnet retskraft. Love anses for at være den vigtigste kilde til lovgivning.
  - Underordnede instrumenter – retlige instrumenter, der vedtages på grundlag af en lov, og som har til formål at give loven en konkret form og sikre dens gennemførelse. Underordnede instrumenter må ikke være i strid med lovgivningen. De omfatter følgende:
    - beslutninger truffet af parlamentet
    - beslutninger truffet af regeringen
    - forskrifter og bekendtgørelser udstedt af ministerier
    - beslutninger truffet af lokale myndigheder og offentlige forvaltninger
    - andre instrumenter.
2. Fortolkningsbestemmelser, der vedtages for at præcisere betydningen af og indholdet i gældende lovbestemmelser. Disse vedtages af en institution, som har kompetence til at fortolke loven.
3. Individuelle gennemførelsesbestemmelser, der gennemfører de krav, der er fastsat i retsakter. På samme måde som retsakter har individuelle gennemførelsesbestemmelser retsvirkning, men ikke status af retskilder, fordi de ikke udgør generelle regler, der kan anvendes universelt; i kraft af deres præskriptive indhold er de rettet mod bestemte personer i konkrete situationer og er en slags engangsforanstaltninger, i den forstand at de, når det sociale forhold (ansættelse, opsigelse, tildeling af pension osv.) ophører, ikke længere kan anvendes.

Andre retskilder

Ud over retlige instrumenter anses følgende for at være kilder til primær ret:

- Almindelige retsprincipper (god tro, billighed, individuelt ansvar, rimelighed o.l.) anses for at være en integreret del af retssystemet i Litauen, både til at fortolke lovbestemmelser og udfylde huller i lovgivningen. I overensstemmelse med artikel 135(1) i den litauiske forfatning betragtes generelt anerkendte principper i folkeretten også som en integreret del af retssystemet i Litauen, og de litauiske

domstole er derfor forpligtet til at anvende og følge dem.

- Retspraksis, dvs. adfærdsregler godkendt af staten, der er rodfæstet i samfundet som havende en gentagen og langsigtet virkning. Ifølge Litauens civillov betragtes retspraksis som en direkte retskilde, der kan anvendes, hvis en lov eller kontrakt tilsiger det direkte, eller hvis der er et hul i lovgivningen. Retspraksis, der strider mod almindelige retsprincipper eller ufravigelige lovbestemmelser, må ikke anvendes.

Følgende anerkendes som sekundære retskilder:

- Retssædvane, dvs. en domstols afgørelse i en konkret sag, som efterfølgende anvendes som vejledning for domstole i samme eller en lavere instans ved behandlingen af lignende sager. Præcedens anses for at have en mere rådgivende karakter inden for det litauiske retssystem.
- Retsvidenskab.

Regelhierarki

Hierarkiet inden for retsakter er som følger:

1. forfatningen
2. forfatningslove
3. ratificerede traktater
4. love
5. andre retsakter til gennemførelse af love (udstedt af præsidenten, regeringen, forfatningsdomstolen osv.).

Institutionel struktur:

Det litauiske parlament [*Seimas*] er den eneste institution, der har kompetence til at vedtage lovgivning. Retsakter, der vedtages af andre statslige institutioner, skal være i overensstemmelse med Litauens forfatning og anden lovgivning.

Andre retlige instrumenter kan vedtages af:

- det litauiske parlament (beslutninger)
- præsidenten (dekreter)
- regeringen (beslutninger)
- ministerier og andre regeringsorganer (bekendtgørelser)
- lokale myndigheder (beslutninger, bekendtgørelser).

Juridiske databaser

Den [litauiske database over retsakter](#) (*Lietuvos teisės aktų duomenų bazė*) ejes og ajourføres af Litauens parlament.

Den indeholder følgende:

- vedtagne retsakter
- forslag til retsakter
- beslutninger
- konklusioner
- andre typer retlige instrumenter.

Dokumenterne i databasen er hverken officielle eller juridisk bindende.

Der kan søges i databasen på både engelsk og litauisk. Man kan få adgang til de forskellige typer lovgivningsdokumenter ved at klikke på rullemenuen ved siden af "Type".

Man kan også finde lovgivning og andre lovgivningsdokumenter i [Litauens register over retsakter](#) (*Lietuvos teisės aktų registras*). Dette websted ajourføres af statens center for registre (*valstybė įmonė Registrų centras*) under tilsyn af justitsministeriet. Fra den 31. august 2013 vil registret blive ajourført af det litauiske parlaments kancelli.

Er der gratis adgang til databasen?

Ja, der er gratis adgang til både registret og databasen over retsakter i Litauen.

■ Sidste opdatering: 07/04/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.